

gældende refusionsregler forudsat, at der ydes fuld løbende refusion på kommunernes refusionsberettigende udgifter. Det er endvidere som hovedregel forudsat, at der sker korrekt forskudsanmeldelse. Det må dog forudsættes, at der i finansåret 1986 skal foretages reguleringer i forhold til den løbende refusion for kommunernes regnskabsår 1985 for at sikre, at der til samtlige kommuner bliver udbetalt præcis den refusion, de har krav på. Restafregningerne, der er af budgetteknisk karakter, er vanskelige at forudsige, og de kan for de enkelte konti blive såvel positive som negative. Beløbene er som regel af relativ beskeden størrelse, idet kommunerne efter refusionssystemet ved kommende anmeldelser korrigerer ukorrekte eller upræcise anmeldelser vedrørende den forudgående del af regnskabsåret, bortset fra oktober kvartal. Medmindre det er særskilt anført, er beløbene ikke optaget på FFL 1986, hvorimod de på grundlag af restafregningens faktiske tal vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1986. På tilsvarende måde vil endelig afregning i forhold til løbende refusion for 1986 blive foretaget på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1987.

Ifølge finansministeriets bekendtgørelse af 22. marts 1976 fastsættes datoen for statens refusionsudbetaling indtil videre til den 6. sidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. Dette indebærer, at ca. $\frac{1}{2}$ af statens refusion på kommunernes udgifter i 1986 forskydes til 1985, samtidig med at ca. $\frac{1}{2}$ af refusionen vedrørende 1987 forskydes til 1986.

Som budgetteringsgrundlag er anvendt kommunernes udgifter i 1984 og oplysninger om kommunernes budgetter for perioden 1985-88. Desuden er anvendt oplysninger om kommunernes anmodninger om statsrefusion for den forløbne del af 1985 samt oplysninger fra de kommunale social- og sundhedsplaner for perioden 1. januar 1985 til 1. januar 1988. Der er endvidere taget hensyn til de oplysninger, som er indhentet gennem de senere års ressourcetællinger, senest af januar 1985, samt oplysninger om antal klienter og ydelser ifølge bistandslovstatistikken.

04.30. Kontanthjælp.

ad indtægter.

49. Diverse indtægter. På kontoen opføres tilbagebetalinger af kontanthjælp efter bistandsloven ydet med tilbagebetalingspligt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og tilbagebetaling af uddannelseshjælp efter § 42, stk. 1, samt efter § 42, stk. 2, om arbejdsmaskiner og værktøj samt selvstændig virksomhed.

Med virkning fra 1. januar 1981 er gennemført ændringer i bistandslovens § 25, med det formål at sikre, at der altid sker tilbagebetaling af hjælp, der er ydet til dækning af den del af terminsydelser vedrørende fast ejendom, der hidrører fra afdrag. Samtidig er fristen i bistandslovens § 27 for bortfald af tilbagebetalingskrav forlænget fra 3 til 5 år. Ved L 620 1982 er loven ændret således, at der også skal ske tilbagebetaling af hjælp, der er ydet til dækning af den del af terminsydelser vedrørende fast ejendom, der hidrører fra renter. Ændringerne har medført forøgede indtægter på nærværende konto.

Tilbagebetalt kontanthjælp modregnes med 50% i kommunernes statsrefusion. I 1983 udgjorde tilbagebetalingerne ca. 287 mill. kr. Beløbet anslås til ca. 300 mill. kr. i 1984 på grundlag af kommunernes refusionsanmodninger for 1984.

Tilbagebetalingerne i 1985 anslås til 310 mill. kr. Dette skøn bygger bl.a. på de kommunale budgetter indberettet med refusionsanmodningerne for januar kv. 1985. Tilbagebetalingerne anslås herefter til 320 mill. kr. i hvert af årene 1986-89.

ad tilskud.

- 51.01. Forbigående hjælp. Efter bistandslovens kap. 9 kan der ydes forbigående kontanthjælp til personer, der kommer ud for ændringer i deres forhold, og som derfor i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold. Formålet med hjælpen er at modvirke, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes. Der kan ikke ydes hjælp, der som helhed stiller familien økonomisk bedre, end